

Blik op de Weg

Nieuw Weerdinge, 19-8-2006

Ik schrijf deze column één dag na een SOBW-race en één dag voordat ik afreis naar Italië. Tja, in de racerij kom je altijd tijd tekort. Bij Blik op de Weg zouden ze zeggen dat je dan maar iets vroeger van huis moet gaan, maar zij doen niet aan racen. Officieel niet tenminste.

Ik hou wel van dat programma: zo'n wijze oom agent die alles al een keer heeft gezien, en die tegen een meneer in een dikke BMW (of was het nou een dikke meneer in een BMW?) zegt: "Uw snelheid viel ons op; die was namelijk aan de hoge kant", als de man zojuist 213 echte kilometers op de klok heeft gezet.

Heel anders dan het programma Zendtijdmisbruikers of hoe heet het ook alweer: "Deze Golf rijdt véél te hard!" Die Golf rijdt dan 93 waar je maar 80 mag, de bestuurder draagt zijn petje achterstevoren, en bovendien is-ie zwart. De Golf bedoel ik, niet de bestuurder.

Zuurstof

Ik heb het SOBW-bestuur wel eens voorgesteld om de politiewoordvoerder van dat programma, verkeersofficier Koos Spee, uit te nodigen. Dan kan die zien hoe we de jeugd op een verantwoorde manier leren omgaan met snelheid, hoe we het sportieve element bevorderen en hoe we ze van de straat houden met hun véél te snelle, al dan niet zwarte brommers en scooters. Het bestuur heeft hem nog niet benaderd. Waarschijnlijk zijn ze bang dat hij een dubbele hartklapper krijgt als hij er achter komt dat sommige rijwielen met hulpmotor niet alleen harder dan 40 kunnen, maar ook harder dan 140. Misschien moeten we hem niet meteen uitnodigen in Wemeldinge, maar voorzichtig beginnen met een iets langzamer circuit: Berghem of zo. En we kunnen het Medical Team alvast de zuurstof laten klaarzetten.

Minibikes

Diezelfde meneer Spee kwam pasgeleden ook met het idee om de verkoop van minibikes te verbieden, want er wordt met die dingen op de openbare weg gereden en dat mag niet.

Nou heb ik niet zo veel met minibikes, maar om ze dan direct maar helemaal te verbieden vind ik enigszins overdreven. Tuurlijk, er wordt mee gereden op plaatsen waar dat niet mag. Maar ik heb ook pas nog een stel jochies zien voetballen, zo maar op straat. Kan de regering dáár niet wat aan doen? (Ik heb ook niet zo veel met voetballen, en onze Marc leest deze column toch niet, hoop ik).

Mijnheer Spee, U hebt helemaal gelijk, maar begin dan met een verkoopverbod voor voetballen. En als U daarna nog de deur uit durft, spreken we elkaar wel in Berghem of zo.

Paaltjes

Toen ik, heel, heel lang geleden, naar de middelbare school ging, deed ik dat op de fiets. Twintig kilometer heen, twintig kilometer terug, jarenlang. Ik heb nog steeds heel mooie kuiten.

Maar toen ik vijftien werd, werd alles anders. Mijn vader vond dat ik wel een tweedehands brommer had verdiend met al dat gefiets. Ja, ook toen was de minimumbromleeftijd al zestien, maar mijn vader was een ruimdenkend mens.

Die brommer liep wel vijftig en da's erg hard als je net van de fiets komt. Maar alles went en na een paar weken vond ik vijftig eigenlijk niet snel genoeg meer. Op dat moment, toen ik voor het eerst een vijl in een uitlaatpoort zette, begon mijn tweetakcarrière. Na enig handwerk liep mijn Spartaatje vijftig in z'n één en vijfenzeventig in z'n twee. Meer versnellingen zaten er niet in.

Bij de politie hadden ze toen niet alleen BMW-motoren maar ook een paar zogenaamde DKW-snelbrommers, en die hadden wél drie versnellingen. Gelukkig liepen die maar zeventig in z'n drie. En van de BMW's had ik ook weinig last, want die konden niet tussen de paaltjes door.

Vastloper

Mijn tweetaktervaring nam met sprongen toe na mijn eerste vastloper. Nee, ik bedoel niet dat ik sneller een koppeling kan intrekken dan dat Lucky Luke zijn revolver trekt. Het zit zo: bij de plaatselijke bromfietsboer kon je voor veertig gulden een vastgelopen cilinder laten reviseren. Na een week kreeg je dan de opgeboorde cilinder plus een nieuwe overmaatzuiger terug. Maar ik ontdekte dat je niet dezelfde cilinder terugkreeg als het exemplaar dat je had ingeleverd.

Eerst vond ik dat jammer, want er zat een hoop werk in die vastgelopen cilinder. Maar daarna zag ik de voordelen. Als je tē hard had gevijld, kreeg je voor vier tientjes een herkansing plus een nieuwe zuiger. En iemand anders kreeg dan een cilinder die voor geen meter meer trok...

Eikels

Tuners heb je in twee soorten: de soort die wil racen en daarom probeert z'n eigen machine sneller te maken, en de soort die eigenlijk meer geïnteresseerd is in de techniek en bij wie het rijden op de tweede plaats komt. Ik hoor bij de tweede soort, de soort mét hersens, zal ik maar zeggen.

Ja, ik geef toe dat ik ook geraced heb, met een 500 cc op stratencircuits nog wel, dus hoe dat vroeger met die hersens zat, vraag ik me achteraf ook een beetje af. Onze circuits bestonden uit een rij eikenbomen rechts, een rij eikenbomen links, en daartussenin een reepje asfalt (dat waren de betere circuits) of een strook straatklinkers. Op dat asfalt zag je de eikels: eikels die uit de bomen waren gevallen en eikels op racemotoren, gekleed in zwarte rundlederen overalls. "Zit als gegoten, meneer." Ja, logisch, want er had al eerder een rund in gezeten.

Neus

Dat racen van mij heeft nooit veel voorgesteld. Ik heb er net genoeg ervaring mee om een beetje te weten waar het over gaat, maar winnen zat er niet in, want ik was te zuinig op mezelf om de risico's te nemen die je nu eenmaal af en toe móet nemen als je iets goed wilt leren.

Ik heb ook nooit veel gebroken. Eén keer het schippersbotje in mijn linkerhand, maar dat was uit hoofde van mijn beroep als testrijder bij Moto 73, en één keer mijn neus, maar dat was bij het voetballen. Mijnheer Spee, bent u daar nog?

Frits Overmars